

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 14. november 2018
(OR. en)**

**2018/0066 (COD)
LEX 1840**

**PE-CONS 50/1/18
REV 1**

**CODIF 18
VISA 175
CODEC 1205**

**UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SEZNAMU TRETJIH DRŽAV,
KATERIH DRŽAVLJANI MORAJO PRI PREHODU ZUNANJIH MEJA IMETI VIZUME, IN
DRŽAV, KATERIH DRŽAVLJANI SO IZVZETI IZ TE OBVEZNOSTI (KODIFICIRANO
BESEDILO)**

UREDBA (EU) 2018/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. novembra 2018

**o seznamu tretjih držav, katerih državljani
morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume,
in držav, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti**

(kodificirano besedilo)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (a) člena 77(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom¹,

¹ Stališče Evropskega parlamenta z dne 2. oktobra 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. novembra 2018.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 539/2001¹ je bila večkrat bistveno spremenjena². Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Ta uredba predvideva popolno harmonizacijo, kar zadeva tretje države, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizum (v nadaljnjem besedilu tudi: vizumska obveznost), in tiste, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti.
- (3) Določitev tretjih držav, katerih državljani morajo imeti vizum, in tistih, katerih državljani so izvzeti iz te obveznosti, bi bilo treba opraviti na podlagi premišljene ocene več meril za vsak posamezni primer. Ta ocena bi se morala opraviti redno in bi lahko privedla do zakonodajnih predlogov za spremembo Priloge I k tej uredbi, ki določa seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizume, in Priloge II k tej uredbi, ki določa seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti iz obveznosti, da morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic za bivanja, ki ne presegajo 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju, imeti vizume, ne glede na možnost, da se v posebnih okoliščinah navedeni prilogi spremenita samo v zvezi z določeno državo, recimo kot rezultat postopka za liberalizacijo vizumskega režima ali kot končna posledica začasnega zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve (UL L 81, 21.3.2001, str. 1).

² Glej Prilogo III.

- (4) Sestava seznamov tretjih držav v prilogah I in II bi morala biti in ostati skladna z merili iz te uredbe. Navedbe tretjih držav, v zvezi s katerimi so se razmere glede teh meril spremenile, bi bilo treba prenesti iz ene priloge v drugo.
- (5) Razvoj mednarodnega prava, iz katerega izhajajo spremembe statusa ali poimenovanja nekaterih držav ali ozemeljskih enot, bi se moral odražati v prilogah I in II.
- (6) Glede na to, da so v Sporazumu o evropskem gospodarskem prostoru¹ državljani Islandije, Lihtenštajna in Norveške izvzeti iz vizumske obveznosti, navedene države ne bi smele biti vključene na seznam v Prilogi II.
- (7) Ker Sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Švicarsko konfederacijo na drugi o prostem pretoku oseb² določa prosto gibanje brez vizumov za državljane Švice in držav članic, Švica ne bi smela biti vključena na seznam v Prilogi II.

¹ UL L 1, 3.1.1994, str. 3.

² UL L 114, 30.4.2002, str. 6.

- (8) Kar zadeva begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva, bi morala biti odločitev o vizumski obveznosti ali izvzetju iz te obveznosti, brez poseganja v obveznosti po mednarodnih sporazumih, ki so jih podpisale države članice, zlasti po Evropskem sporazumu Sveta Evrope o odpravi vizumov za begunce, podpisanem 20. aprila 1959 v Strasbourgu, utemeljena na tretji državi, v kateri te osebe prebivajo in ki jim je izdala njihove potne listine. Vendar pa bi morale imeti države članice, upoštevajoč razlike v nacionalnem pravu, ki veljajo za begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva, možnost, da odločijo, ali naj za te skupine oseb velja izvzetje iz vizumske obveznosti, kadar je tretja država, v kateri te osebe prebivajo in ki je izdala njihove potne listine, med tistimi, katerih državljani so iz vizumske obveznosti izvzeti.
- (9) V skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹ bi bilo treba določiti izvzetje iz vizumske obveznosti za imetnike dovoljenj za lokalni obmejni promet.
- (10) Države članice bi morale imeti možnost določitve izvzetij iz vizumske obveznosti za imetnike nekaterih potnih listov, ki niso navadni potni listi.
- (11) V posebnih primerih, ko so upravičena posebna pravila glede vizumov, bi morale imeti države članice možnost, da nekatere skupine oseb izvzamejo iz vizumske obveznosti ali pa jim to obveznost naložijo v skladu z mednarodnim javnim pravom ali ustaljeno prakso.

¹ Uredba (ES) št. 1931/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o pravilih za obmejni promet na zunanjih kopenskih mejah držav članic in spremembi določb Schengenske konvencije (UL L 405, 30.12.2006, str. 1).

- (12) Države članice bi morale imeti možnost, da iz vizumske obveznosti izvzamejo begunce s priznanim statusom, vse osebe brez državljanstva, tako tiste, ki sodijo na področje uporabe Konvencije OZN o statusu oseb brez državljanstva z dne 28. septembra 1954, kot tiste izven področja uporabe te konvencije, ter učence, ki potujejo v okviru šolske ekskurzije, kadar osebe iz teh kategorij prebivajo v tretji državi, vključeni na seznam v Prilogi II k tej uredbi.
- (13) Režim, ki ureja izvzetja iz vizumske obveznosti, bi moral v celoti izražati dejansko prakso. Nekateri države članice dodelijo izvzetja iz vizumske obveznosti državljanom tretjih držav, vključenih na seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja držav članic imeti vizume in so pripadniki oboroženih sil, ki potujejo v okviru Organizacije Severnoatlantske pogodbe (NATO) ali Partnerstva za mir. Ta izvzetja, ki temeljijo na mednarodnih obveznostih izven prava Unije, bi morala biti iz razlogov pravne varnosti navedena v tej uredbi.
- (14) Popolna vizumska vzajemnost je cilj, za katerega bi si morala Unija v svojih odnosih s tretjimi državami dejavno prizadevati ter tako prispevati k izboljšanju verodostojnosti in doslednosti svoje zunanje politike.

- (15) Vzpostaviti bi bilo treba mehanizem Unije, ki bi omogočil izvajanje načela vzajemnosti v primeru, da se ena od tretjih držav, vključenih na seznam v Prilogi II, odloči uvesti vizumsko obveznost za državljane ene ali več držav članic. Ta mehanizem bi moral omogočiti, da bi se lahko Unija odzvala solidarno v primeru, da bi taka tretja država za državljane vsaj ene države članice izvajala vizumsko obveznost.
- (16) Po prejemu uradnega obvestila države članice, da tretja država, vključena na seznam v Prilogi II, za državljane te države članice izvaja vizumsko obveznost, bi se morale vse države članice odzvati skupaj, s tem pa zagotoviti odziv Unije na razmere, ki vplivajo na celotno Unijo in zaradi katerih so njeni državljani obravnavani različno.

- (17) Da bosta Evropski parlament in Svet ustrezno vključena v drugo fazo uporabe mehanizma vzajemnosti – glede na to, da je zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države, vključene na seznam v Prilogi II, politično zelo občutljivo, hkrati pa ima posledice za države članice, pridružene schengenske države in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in delovanje schengenskega območja na splošno –, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte v zvezi z nekaterimi elementi mehanizma vzajemnosti. S prenosom tega pooblastila na Komisijo je upoštevana potreba po politični razpravi o vizumski politiki Unije v schengenskem območju. Obenem je to odraz potrebe po zagotovitvi zadostne preglednosti in pravne varnosti pri uporabi mehanizma vzajemnosti za vse državljane zadevne tretje države, zlasti z ustrezno začasno spremembo Priloge II k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (18) S to uredbo bi bilo treba vzpostaviti mehanizem za začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za tretjo državo, vključeno na seznam v Prilogi II (v nadaljnjem besedilu: mehanizem zadržanja) v primeru izrednih razmer, ko je potreben hiter odziv za rešitev težav, s katerimi se sooči najmanj ena država članica, pri čemer se upošteva splošen vpliv izrednih razmer na Unijo kot celoto.
- (19) Za zagotovitev učinkovite uporabe mehanizma zadržanja in nekaterih določb mehanizma vzajemnosti, zlasti pa da se omogoči ustrezno upoštevanje vseh pomembnih dejavnikov in morebitnih posledic uporabe teh mehanizmov, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo kategorij državljanov zadevne tretje države, za katere bi morale veljati začasno zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti v okviru mehanizma vzajemnosti, ter ustreznega trajanja tega zadržanja ter v zvezi z mehanizmom zadržanja. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Za sprejemanje teh aktov bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.
- (20) Treba se je izogniti in zoperstaviti vsakršni zlorabi, povezani z izvzetjem iz vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje za državljane tretje države, če ti državljani ogrožajo javni red in notranjo varnost zadevne države članice.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (21) Mehanizem zadržanja bi moral državam članicam omogočiti uradno obveščanje o okoliščinah, ki vodijo do morebitnega zadržanja, Komisiji pa, da sproži mehanizem zadržanja na lastno pobudo.
- (22) Uporabo mehanizma zadržanja bi bilo treba olajšati zlasti s kratkimi referenčnimi obdobji in roki, da se omogoči hitrejši postopek, med morebitne razloge za zadržanje pa bi morala biti vključena zmanjšanje sodelovanja pri ponovnem sprejemu kot tudi znatno povečanje tveganj za javni red ali notranjo varnost držav članic. To zmanjšanje sodelovanja bi moralo vključevati znatno povečanje števila zavrženih prošelj za ponovni sprejem, tudi državljanov tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje zadevne tretje države, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali državo članico in zadevno tretjo državo, določa takšno obveznost ponovnega sprejema. Komisija bi tudi morala imeti možnost, da sproži mehanizem zadržanja v primeru, da tretja država ne sodeluje pri ponovnem sprejemu, zlasti kadar je bil med zadevno tretjo državo in Unijo sklenjen sporazum o ponovnem sprejemu.
- (23) Za namene mehanizma zadržanja znatno povečanje pomeni povečanje, ki presega 50-odstotni prag. Pomenilo bi lahko tudi nižje povečanje, če bi Komisija menila, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo uradno obvesti zadevna država članica.
- (24) Za namene mehanizma zadržanja nizka stopnja ugodno rešenih prošelj pomeni, da je stopnja ugodno rešenih prošelj za azil približno 3 ali 4-odstotna. Pomenilo bi lahko tudi višjo stopnjo ugodno rešenih primerov, če bi Komisija menila, da je to ustrezno v določenem primeru, o katerem jo uradno obvesti zadevna država članica.

- (25) Izogniti in zoperstaviti se je treba vsakršni zlorabi izvzetja iz vizumske obveznosti, kadar vodi do povečanja migracijskega pritiska, na primer zaradi porasta neutemeljenih prošenj za azil, ter tudi kadar vodi do neutemeljenih prošenj za dovoljenje za prebivanje.
- (26) Komisija bi morala nadzorovati stanje v zadevnih tretjih državah, da se še naprej zagotavlja izpolnjevanje posebnih zahtev, ki so bile uporabljene za ocenjevanje primernosti izvzetja iz vizumske obveznosti, odobrenega zaradi uspešne sklenitve dialoga o liberalizaciji vizumskega režima. Komisija bi morala posebno pozornost nameniti razmeram na področju človekovih pravic v zadevnih tretjih državah.
- (27) Komisija bi morala redno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu, vsaj enkrat letno, v obdobju sedmih let po začetku veljavnosti liberalizacije vizumskega režima za določeno tretjo državo, po izteku tega obdobja pa, kadar meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta.
- (28) Komisija bi morala pred sprejetjem kakršne koli odločitve o začasnem zadržanju izvzetja državljanov tretjih držav iz vizumske obveznosti upoštevati razmere na področju človekovih pravic v tej tretji državi in morebitne posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za te razmere.

- (29) Zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti z izvedbenim aktom bi moralo veljati za določene kategorije državljanov zadevne tretje države, in sicer s sklicevanjem na zadevne vrste potnih listin, po potrebi pa tudi dodatna merila, kot so osebe, ki na ozemlje držav članic potujejo prvič. V izvedbenem aktu bi bilo treba določiti kategorije državljanov, za katere bi moralo veljati zadržanje, ob upoštevanju posebnih okoliščin, o katerih uradno poroča ena ali več držav članic ali Komisija, in načela sorazmernosti.
- (30) Da bosta Evropski parlament in Svet ustrezno vključena v izvajanje mehanizma zadržanja – glede na to, da je zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za vse državljane tretje države, ki so vključene na seznam v Prilogi II k tej uredbi, politično občutljivo ter ima horizontalne posledice za države članice in za samo Unijo, zlasti za njihove zunanje odnose in delovanje schengenskega območja na splošno –, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z začasnim zadržanjem izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane zadevnih tretjih držav. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (31) Da bi zagotovili preglednost izvajanja vizumskega režima in obveščenost oseb, na katere se nanaša, bi morale države članice Komisijo in druge države članice obvestiti o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe. Iz istih razlogov bi morale biti informacije o tem tudi objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*.
- (32) Pogoji glede vstopa na ozemlje držav članic ali izdaje vizumov ne bi smeli vplivati na pravila, ki urejajo priznavanje veljavnosti potnih listin.
- (33) V skladu z načelom sorazmernosti, navedenim v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji, je uporaba uredbe, ki navaja tretje države, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizum, ter tistih, katerih državljani so iz te obveznosti izvzeti, potrebno in primerno sredstvo za zagotovitev učinkovitega delovanja skupne vizumske politike.
- (34) Ta uredba ne bi smela posegati v uporabo mednarodnih sporazumov, ki jih je Evropska skupnost sklenila, preden je začela veljati Uredba (ES) št. 539/2001, in zaradi katerih so potrebna odstopanja od skupne vizumske politike, pri čemer bi bilo treba upoštevati sodno prakso Sodišča Evropske unije.

- (35) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES².
- (36) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda³, ki spadajo na področje iz točk B in C člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES⁴.

¹ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

² Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

³ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁴ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

- (37) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola, sklenjenega med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn, o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda¹, ki spadajo na področje iz točk B in C člena 1 Sklepa 1999/437/ES, v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU².

¹ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

² Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

- (38) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES¹ ne sodeluje; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (39) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES² ne sodeluje; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

¹ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

² Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

Člen 1

Ta uredba določa tretje države, katerih državljani morajo imeti vizum, in tiste, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti, na podlagi ocene več meril za vsak posamezni primer, med drugim povezanih z nezakonitim priseljevanjem, javnim redom in varnostjo, gospodarskimi koristmi, zlasti glede turizma in zunanje trgovine, in zunanjimi odnosi Unije z ustreznimi tretjimi državami, predvsem glede človekovih pravic in temeljnih svoboščin, pa tudi s posledicami za regionalno povezanost in vzajemnost.

Člen 2

V tej uredbi „vizum“ pomeni vizum, kot je opredeljen v točki (a) člena 2(2) Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta¹.

Člen 3

1. Državljeni tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi I, morajo imeti ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum.

¹ Uredbe (ES) št. 810/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o vizumskem zakoniku Skupnosti (Vizumski zakonik) (UL L 243, 15.9.2009, str. 1).

2. Brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma Sveta Evrope o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, morajo imeti begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ob prehodu zunanjih meja držav članic vizum, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne listine, na seznamu tretjih držav, navedenih v Prilogi I k tej uredbi.

Člen 4

1. Državljeni tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi II, so izvzeti iz obveznosti, določene v členu 3(1), za bivanja, ki ne presegajo 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju.
2. Prav tako so iz vizumske obveznosti izvzete naslednje osebe:
 - (a) državljani tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi I k tej uredbi, ki so imetniki dovoljenja za lokalni obmejni promet, ki so ga izdale države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 1931/2006, če ti imetniki izvršujejo svojo pravico v okviru režima lokalnega obmejnega prometa;
 - (b) učenci, ki so državljani tretje države, navedene na seznamu v Prilogi I k tej uredbi, ki prebivajo v državi članici, ki uporablja Sklep Sveta 94/795/PNZ¹, in potujejo v okviru šolske ekskurzije kot člani skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole;

¹ Sklep Sveta 94/795/PNZ z dne 30. novembra 1994 na podlagi člena K.3(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji o skupnem ukrepu o olajšavah za potovanje za učence iz tretjih držav s stalnim prebivališčem v državi članici (UL L 327, 19.12.1994, str. 1).

- (c) begunci s priznanim statusom in osebe brez državljanstva ter druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v državi članici in so imetniki potnih listin, ki jih je izdala ta država članica.

Člen 5

Za državljane novih tretjih držav, ki so bile nekdanji sestavni del tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogah I in II, velja člen 3 oziroma 4, razen in dokler Svet ne sprejme drugačne odločitve po postopku, določenem v ustrezni določbi PDEU.

Člen 6

1. Država članica lahko določi izjeme, za katere ne velja vizumska obveznost, določena v členu 3, ali izjeme, za katere ne velja izvzetje iz te obveznosti, določeno v členu 4, za:
 - (a) imetnike diplomatskih, službenih/uradnih ali posebnih potnih listov;
 - (b) člane civilnega letalskega in ladijskega osebja pri opravljanju svojih dolžnosti;
 - (c) člane civilnega ladijskega osebja, ko gredo na kopno, ki imajo pomorski osebni dokument, izdan v skladu s Konvencijo Mednarodne organizacije dela št. 108 z dne 13. maja 1958 oziroma št. 185 z dne 19. junija 2003 ali s Konvencijo Mednarodne pomorske organizacije o olajšavah v mednarodnem pomorskem prometu z dne 9. aprila 1965;

- (d) osebje in člane misij pomoči ali reševalnih misij ob nesreči ali nezgodi;
- (e) civilno osebje ladij, ki plujejo v mednarodnih celinskih vodah;
- (f) imetnike potnih listin, ki so jih medvladne mednarodne organizacije, v katere je včlanjena najmanj ena država članica, ali drugi subjekti, ki jih zadevna država članica priznava kot subjekte mednarodnega prava, izdali uradnikom teh organizacij ali subjektov.

2. Država članica lahko iz vizumske obveznosti, določene v členu 3, izvzame:

- (a) učenca z državljanstvom tretje države, navedene na seznamu v Prilogi I, ki prebiva v tretji državi, navedeni na seznamu v Prilogi II, ali v Švici oziroma Lihtenštajnu in potuje v okviru šolske ekskurzije kot član skupine učencev, ki jih spremlja učitelj te šole;
- (b) begunce s priznanim statusom in osebe brez državljanstva, če je tretja država, v kateri prebivajo in ki jim je izdala njihove potne listine, ena od tretjih držav, navedenih na seznamu v Prilogi II;
- (c) pripadnike oboroženih sil, ki potujejo v okviru NATO ali Partnerstva za mir in imajo osebne listine in ukaze za premik, določene v Sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantske pogodbe o statusu njihovih sil z dne 19. junija 1951;

- (d) brez poseganja v zahteve iz Evropskega sporazuma Sveta Evrope o odpravi vizumov za begunce, podpisanega 20. aprila 1959 v Strasbourgu, begunce s priznanim statusom ter osebe brez državljanstva in druge osebe, ki nimajo državljanstva nobene države, ki prebivajo v Združenem kraljestvu ali na Irskem in so imetniki potne listine, ki jo je izdalo Združeno kraljestvo ali Irska in jo priznava zadevna država članica.

- 3. Država članica lahko predvidi izjeme od izvzetja iz vizumske obveznosti, določenega v členu 4, za osebe, ki med svojim bivanjem v tej državi opravljajo plačano delo.

Člen 7

Če tretja država, navedena na seznamu v Prilogi II, izvaja vizumsko obveznost za državljane najmanj ene države članice, se uporabijo naslednje določbe:

- (a) v 30 dneh po tem, ko tretja država začne izvajati vizumsko obveznost, zadevna država članica o tem pisno uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo.

V tem uradnem obvestilu se:

- (i) navede datum začetka izvajanja vizumske obveznosti in vrste zadevnih potnih listin in vizumov;
- (ii) vključijo natančna obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela za zagotovitev potovanja brez vizumov z zadevno tretjo državo, in vse potrebne informacije.

Informacije o navedenem uradnem obvestilu, vključno z informacijami o datumu začetka izvajanja vizumske obveznosti ter vrstah zadevnih potnih listin in vizumov, Komisija nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če se tretja država odloči odpraviti vizumsko obveznost pred iztekom roka iz prvega pododstavka te točke, se uradno obvestilo ne pošlje oziroma se umakne, informacije pa se ne objavijo;

- (b) Komisija takoj po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in ob posvetovanju z zadevno državo članico sprejme ukrepe pri organih zadevne tretje države, zlasti na političnem, gospodarskem in trgovinskem področju, z namenom ponovne vzpostavitve oziroma uvedbe potovanj brez vizumov, o teh ukrepih pa nemudoma obvesti Evropski parlament in Svet;
- (c) če tretja država v 90 dneh po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) in kljub ukrepim, sprejetim v skladu s točko (b), ne odpravi vizumske obveznosti, lahko zadevna država članica zahteva, da Komisija za določene kategorije državljanov te tretje države zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti. Če država članica vloži takšno zahtevo, o tem obvesti Evropski parlament in Svet;

- (d) Komisija pri preučitvi možnosti nadaljnjega ukrepanja v skladu s točko (e), (f) ali (h) upošteva rezultate ukrepov, ki jih je sprejela zadevna država članica z namenom zagotavljanja potovanj brez vizumov z zadevno tretjo državo, kakor tudi ukrepe, sprejete v skladu s točko (b), in posledice zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za zunanje odnose Unije in njenih držav članic s to tretjo državo;
- (e) če zadevna tretja država ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija najpozneje šest mesecev po objavi iz tretjega pododstavka točke (a), potem pa v presledkih, ki ne presegajo šestih mesecev, in sicer v skupnem obdobju, ki ne presega dneva, ko delegirani akt iz točke (f) začne veljati oziroma ko je temu delegiranemu aktu izraženo nasprotovanje:
 - (i) sprejme na zahtevo zadevne države članice ali na lastno pobudo izvedbeni akt, s katerim se izvzetje iz vizumske obveznosti za določene kategorije državljanov te tretje države začasno zadrži za obdobje do šestih mesecev. V tem izvedbenem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetka veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic. Komisija lahko ob sprejetju nadaljnjih izvedbenih aktov obdobje tega zadržanja podaljšuje za nadaljnja obdobja do šestih mesecev, spreminja pa lahko tudi kategorije državljanov zadevne tretje države, za katere je bilo zadržano izvzetje iz vizumske obveznosti.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2). Brez poseganja v uporabo člena 6 morajo vse kategorije državljanov zadevne tretje države, na katere se nanaša izvedbeni akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic; ali

- (ii) odboru iz člena 11(1) predloži poročilo o oceni razmer, v katerem navede, zakaj se je odločila, da ne zadrži izvzetja iz vizumske obveznosti, ter o tem obvesti Evropski parlament in Svet.

V tem poročilu se upoštevajo vsi pomembni dejavniki, kot so tisti iz točke (d). Evropski parlament in Svet lahko na podlagi tega poročila opravita politično razpravo;

- (f) če zadevna tretja država v 24 mesecih po objavi iz tretjega pododstavka točke (a) ne odpravi vizumske obveznosti, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s členom 10, s katerim za 12 mesecev začasno zadrži izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane te tretje države. V delegiranem aktu določi, kdaj v roku 90 dni od začetku veljavnosti tega akta začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti, pri čemer upošteva razpoložljive vire na konzulatih držav članic, in ustrezno spremeni Prilogo II. Navedeno spremembo opravi tako, da pri imenu te tretje države vstavi opombo, v kateri navede, da je izvzetje iz vizumske obveznosti za to tretjo državo zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Izvedbeni akt, sprejet na podlagi točke (e) tega člena, v zvezi z zadevno tretjo državo preneha veljati z dnem, ko začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane te tretje države, ali z dnem, ko je izraženo nasprotovanje delegiranemu aktu v skladu s členom 10(7). Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog iz točke (h), se obdobje zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti prvega pododstavka te točke podaljša za šest mesecev. Opomba iz navedenega pododstavka se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 6 morajo državljani zadevne tretje države, na katere se nanaša delegirani akt, med trajanjem tega zadržanja imeti vizum za prehod zunanjih meja držav članic;

- (g) vsa naknadna obvestila drugih držav članic v skladu s točko (a), ki zadevajo isto tretjo državo, med trajanjem uporabe ukrepov, sprejetih v skladu s točko (e) ali (f) glede te tretje države, se vključijo v postopke v teku brez podaljšanja rokov ali obdobj iz navedenih točk;
- (h) če zadevna tretja država v šestih mesecih po začetku veljavnosti delegiranega akta iz točke (f) ne odpravi vizumske obveznosti, lahko Komisija predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo te tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;
- (i) postopki iz točk (e), (f) in (h) ne vplivajo na pravico Komisije, da kadar koli predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi navedbo zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I;

- (j) če zadevna tretja država odpravi vizumsko obveznost, zadevna država članica o tem nemudoma uradno obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Komisija to uradno obvestilo nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Izvedbeni oziroma delegirani akt, sprejet v skladu s točko (e) ali (f), v zvezi z zadevno tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi iz prvega pododstavka te točke. Če je zadevna tretja država uvedla vizumsko obveznost za državljane dveh ali več držav članic, izvedbeni ali delegirani akt v zvezi s to tretjo državo preneha veljati sedem dni po objavi uradnega obvestila v zvezi z zadnjo državo članico, za državljane katere je ta tretja država izvajala vizumsko obveznost. Opomba iz prvega pododstavka točke (f) se ob prenehanju veljavnosti zadevnega delegiranega akta črta. Informacijo o tem prenehanju Komisija nemudoma objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Če zadevna tretja država odpravi vizumsko obveznost in zadevna država članica ne pošlje uradnega obvestila v skladu s prvim pododstavkom te točke, Komisija na lastno pobudo nemudoma poskrbi za objavo iz navedenega pododstavka, uporabi pa se drugi pododstavek te točke.

Člen 8

1. Z odstopanjem od člena 4 se izvzetje iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, v skladu s tem členom začasno zadrži na podlagi ustreznih in objektivnih podatkov.
2. Država članica lahko uradno obvesti Komisijo, če se v obdobju dveh mesecev, v primerjavi z enakim obdobjem predhodnega leta ali v primerjavi z zadnjima dvema mesecema pred začetkom izvajanja izvzetja iz vizumske obveznosti za državljane tretje države, navedene na seznamu v Prilogi II, sooča z eno ali več od naslednjih okoliščin:
 - (a) znatnim povečanjem števila državljanov te tretje države, ki jim je bil vstop zavrnjen ali za katere se ugotovi, da neupravičeno prebivajo na ozemlju države članice;
 - (b) znatnim povečanjem števila prošenj za azil državljanov te tretje države, za katere je stopnja ugodno rešenih prošenj nizka;
 - (c) zmanjšanjem sodelovanja pri ponovnem sprejemu s to tretjo državo, podprto z zadostnimi podatki, predvsem z znatnim povečanjem števila zavrnjenih prošenj za ponovni sprejem, ki jih je država članica posredovala tej tretji državi za njene državljane ali, kadar sporazum o ponovnem sprejemu, sklenjen med Unijo ali to državo članico in to tretjo državo to določa, za državljane tretjih držav, ki so potovali čez ozemlje te tretje države;

- (d) povečanjem tveganj ali neposredno grožnjo za javni red ali notranjo varnost držav članic, predvsem z bistvenim povečanjem hudih kaznivih dejanj, povezanih z državljani zadevne tretje države, kar je podprto z objektivnimi, konkretnimi in ustreznimi informacijami ter podatki, ki jih predložijo pristojni organi.

Uradno obvestilo iz prvega pododstavka tega odstavka se utemelji ter vključuje ustrezne podatke in statistiko ter natančno obrazložitev predhodnih ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela, da bi stanje izboljšala. Zadevna država članica lahko v svojem uradnem obvestilu navede, katere kategorije državljanov zadevne tretje države bi bilo treba zajeti z izvedbenim aktom iz točke (a) odstavka 6, in to podrobno utemelji. Komisija obvesti Evropski parlament in Svet, takoj ko prejme takšno uradno obvestilo.

- 3. Kadar ima Komisija konkretne in zanesljive informacije – pri čemer upošteva ustrezne podatke, poročila in statistične podatke – o okoliščinah iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2, ki nastanejo v eni ali več državah članicah, ali o tem, da tretja država ne sodeluje pri ponovnem sprejemu, zlasti v primerih, ko je sklenjen sporazumu o ponovnem sprejemu med to tretjo državo in Unijo, Komisija s svojo analizo takoj seznani Evropski parlament in Svet, uporabljajo pa se določbe odstavka 6.

Za namene prvega pododstavka se za nesodelovanje pri ponovnem sprejemu šteje na primer:

- zavračanje ali nepravočasna obdelava prošenj za ponovni sprejem,
- nepravočasno izdajanje potnih listin za namene vrnitve v rokih, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu, ali nesprejemanje evropskih potnih listin, izdanih po izteku rokov, določenih v sporazumu o ponovnem sprejemu, ali
- trajno ali začasno prenehanje sporazuma o ponovnem sprejemu,

4. Komisija nadzoruje redno upoštevanje posebnih zahtev, ki temeljijo na členu 1 in ki so se uporabile za ocenjevanje primernosti podelitve izvzeta iz vizumske obveznosti, s strani tretjih držav, katerih državljani so zaradi uspešne sklenitve dialoga o liberalizaciji vizumskega režima med Unijo in zadevno tretjo državo izvzeti iz te zahteve pri potovanju na ozemlje držav članic.

Poleg tega Komisija redno poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, vsaj enkrat letno, v obdobju sedmih let po začetku veljavnosti liberalizacije vizumskega režima za zadevno tretjo državo, po izteku tega obdobja pa, če meni, da je to potrebno, ali na zahtevo Evropskega parlamenta ali Sveta. Poročilo se osredotoči na tretje države, za katere Komisija na podlagi konkretnih in zanesljivih informacij meni, da ne izpolnjujejo več določenih zahtev.

Kadar je iz poročila Komisije razvidno, da ena ali več posebnih zahtev ni več izpolnjenih v zvezi z določeno tretjo državo, se uporabi odstavek 6.

5. Komisija preuči vsako uradno obvestilo, podano na podlagi odstavka 2, ob upoštevanju:
- (a) ali obstajajo katere od okoliščin iz odstavka 2;
 - (b) števila držav članic, na katere vplivajo katere od okoliščin iz odstavka 2;
 - (c) splošnega vpliva okoliščin iz odstavka 2 na stanje migracij v Uniji, kakor je razvidno iz podatkov, ki so jih predložile države članice ali so na voljo Komisiji;
 - (d) poročil evropske mejne in obalne straže, Evropskega azilnega podpornega urada ali Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ali katere koli druge institucije, organa, urada ali agencije Unije ali mednarodne organizacije, pristojne v zadevah, ki jih ureja ta uredba, če to zahtevajo okoliščine posameznega primera;
 - (e) informacij, ki jih je zadevna država članica morda navedla v svojem uradnem obvestilu v zvezi z možnimi ukrepi iz točke (a) odstavka 6;
 - (f) splošnega vprašanja javnega reda in notranje varnosti, ob posvetovanju z zadevno državo članico.

Komisija o rezultatih svoje preučitve obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Kadar na podlagi analize iz odstavka 3, poročila iz odstavka 4 ali preučitve iz odstavka 5 in ob upoštevanju posledic zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti za zunanje odnose Unije in njenih držav članic z zadevno tretjo državo, v tesnem sodelovanju s to tretjo državo, da bi našli alternativne dolgoročne rešitve, Komisija odloči, da je treba ukrepati, ali če je navadna večina držav članic uradno obvestila Komisijo o obstoju okoliščin iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2, se uporabijo naslednje določbe:
 - (a) Komisija sprejme izvedbeni akt o začasnem zadržanju izvzetja državljanov zadevne tretje države iz vizumske obveznosti za obdobje devetih mesecev. Zadržanje velja za nekatere kategorije državljanov zadevne tretje države, pri čemer se upoštevajo ustrezne vrste potnih listin in po potrebi dodatna merila. Komisija pri določanju kategorij, za katere se uporablja zadržanje, na podlagi razpoložljivih informacij vključi kategorije, ki so dovolj široke, da se s tem učinkovito prispeva k odpravi okoliščin iz odstavkov 2, 3 in 4 v vsakem posameznem primeru, pri čemer upošteva načelo sorazmernosti. Komisija sprejme izvedbeni akt v enem mesecu od:
 - (i) prejema uradnega obvestila iz odstavka 2;

- (ii) seznanitve z informacijami iz odstavka 3;
- (iii) predstavitev poročila iz odstavka 4 ali
- (iv) prejema uradnega obvestila navadne večine držav članic o obstoju okoliščin iz točke (a), (b), (c) ali (d) odstavka 2.

Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2). V njem se določi datum, na katerega začne učinkovati zadržanje izvzetja iz vizumske obveznosti.

Komisija v obdobju zadržanja vzpostavi okrepljen dialog z zadevno tretjo državo z namenom odprave zadevnih okoliščin.

- (b) Če se okoliščine iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena ne spremenijo, Komisija najpozneje dva meseca pred iztekom devetmesečnega obdobja iz točke (a) tega odstavka sprejme delegirani akt v skladu s členom 10, s katerim se uporaba Priloge II za vse državljane zadevne tretje države začasno zadrži za obdobje 18 mesecev. Delegirani akt začne učinkovati od datuma izteka izvedbenega akta iz točke (a) tega odstavka, z njim pa se ustrezno spremeni Priloga II. Ta sprememba se izvede tako, da se ob imenu zadevne tretje države vstavi opomba z navedbo, da je izvzetje te tretje države iz vizumske obveznosti zadržano, in opredeli trajanje tega zadržanja.

Kadar Komisija predloži zakonodajni predlog na podlagi odstavka 7, se obdobje zadržanja izvzetja iz vizumske obveznosti iz delegiranega akta podaljša za šest mesecev. Opomba se ustrezno spremeni.

Brez poseganja v uporabo člena 6 morajo imeti državljani zadevne tretje države v obdobju zadržanja vizum za prehod zunanjih meja držav članic.

Država članica, ki v skladu s členom 6 določi nova izvzetja iz vizumske obveznosti za kategorijo državljanov tretje države, na katero se nanaša akt o zadržanju izvzetja iz vizumske obveznosti, te ukrepe sporoči v skladu s členom 12.

7. Komisija pred iztekom obdobja veljavnosti delegiranega akta, sprejetega v skladu s točko (b) odstavka 6, predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Poročilu je lahko priložen zakonodajni predlog za spremembo te uredbe, da bi se navedba zadevne tretje države prenesla iz Priloge II v Prilogo I.
8. Če Komisija predloži zakonodajni predlog v skladu z odstavkom 7, lahko veljavnost izvedbenega akta, sprejetega v skladu s točko (a) odstavka 6 tega člena, podaljša za največ 12 mesecev. Sklep o podaljšanju veljavnosti izvedbenega akta se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 11(2).

Člen 9

1. Komisija do 10. januarja 2018 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma vzajemnosti iz člena 7, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.
2. Komisija do 29. marca 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni učinkovitost mehanizma zadržanja iz člena 8, in po potrebi predloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe. Evropski parlament in Svet o takem predlogu odločata v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

Člen 10

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (f) člena 7 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. januarja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz točke (b) člena 8(6) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 28. marca 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
4. Prenos pooblastila iz točke (f) člena 7 in točke (b) člena 8(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu pooblastila preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
5. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
6. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

7. Delegirani akt, sprejet na podlagi točke (f) člena 7, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku štirih mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.
8. Delegirani akt, sprejet na podlagi točke (b) člena 8(6), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala.

Člen 11

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne predloži mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 12

1. Države članice obvestijo druge države članice in Komisijo o ukrepih, ki so jih sprejele v skladu s členom 6, in sicer v petih delovnih dneh od sprejetja teh ukrepov.
2. Komisija objavi obvestila o ukrepih iz odstavka 1 kot informacijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 13

Ta uredba ne vpliva na pristojnost držav članic glede priznavanja držav in ozemeljskih enot ter potnih listov, potnih listin in osebnih dokumentov, ki jih izdajo organi teh držav.

Člen 14

Uredba (ES) št. 539/2001 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi IV.

Člen 15

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

PRILOGA I

Seznam tretjih držav,
katerih državljani morajo pri prehodu
zunanjih meja držav članic imeti vizume

1. DRŽAVE

Afganistan

Armenija

Angola

Azerbajdžan

Bangladeš

Burkina Faso

Bahrajn

Burundi

Benin

Bolivija

Butan

Bocvana

Belorusija

Belize

Demokratska republika Kongo

Srednjeafriška republika

Kongo

Slonokoščena obala

Kamerun

Kitajska

Kuba

Zelenortske otoki

Džibuti

Dominikanska republika

Alžirija

Ekvador

Egipt

Eritreja

Etiopija

Fidži

Gabon

Gana

Gambija

Gvineja

Ekvatorialna Gvineja

Gvineja-Bissau

Gvajana

Haiti

Indonezija

Indija

Irak

Iran

Jamajka

Jordanija

Kenija

Kirgizistan

Kambodža

Komori

Severna Koreja

Kuvajt

Kazahstan

Laos

Libanon

Šrilanka

Liberija

Lesoto

Libija

Maroko

Madagaskar

Mali

Mjanmar/Burma

Mongolija

Mavretanija

Maldivi

Malavi

Mozambik

Namibija

Niger

Nigerija

Nepal

Oman

Papua Nova Gvineja

Filipini

Pakistan

Katar

Rusija

Ruanda

Saudova Arabija

Sudan

Sierra Leone

Senegal

Somalija

Surinam

Južni Sudan

São Tomé in Príncipe

Sirija

Svazi

Čad

Togo

Tajska

Tadžikistan

Turkmenistan

Tunizija

Turčija

Tanzanija

Uganda

Uzbekistan

Vietnam

Jemen

Južna Afrika

Zambija

Zimbabve

2. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE
PRIZNAVA KOT DRŽAVE

- Kosovo, kot je opredeljeno v Resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov 1244
z dne 10. junija 1999
 - Palestinska oblast
-

PRILOGA II

Seznam tretjih držav, katerih državljani so izvzeti
iz obveznosti, da morajo pri prehodu zunanjih meja
držav članic za bivanja, ki ne presegajo 90 dni
v katerem koli 180-dnevnem obdobju, imeti vizume

1. DRŽAVE

nekdanja jugoslovanska republika Makedonija¹

Andora

Združeni arabski emirati²

Antigva in Barbuda

Albanija¹

Argentina

Avstralija

Bosna in Hercegovina¹

Barbados

Brunej

Brazilija

¹ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov.

² Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko unijo.

Bahami

Kanada

Čile

Kolumbija

Kostarika

Dominika¹

Mikronezija¹

Grenada¹

Gruzija²

Gvatemala

Honduras

Izrael

Japonska

Kiribati¹

¹ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko unijo.

² Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov, ki jih je izdala Gruzija v skladu s standardi Mednarodne organizacije za civilno letalstvo (ICAO).

Saint Kitts in Nevis

Južna Koreja

Sveta Lucija¹

Monako

Moldavija²

Črna gora³

Marshallovi otoki¹

Mauritius

Mehika

Malezija

Nikaragva

Nauru¹

Nova Zelandija

¹ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko unijo.

² Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov, ki jih je izdala Moldavija v skladu s standardi Mednarodne organizacije za civilno letalstvo (ICAO).

³ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov.

Panama

Peru¹

Palau¹

Paragvaj

Srbija (razen imetnikov srbskih potnih listov, ki jih izda srbski usklajevalni urad
(v srščini: *Koordinaciona uprava*))²

Salomonovi otoki

Sejšeli

Singapur

San Marino

Salvador

Vzhodni Timor¹

Tonga¹

Trinidad in Tobago

Tuvalu¹

¹ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko unijo.

² Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov.

Ukrajina¹

Združene države

Urugvaj

Sveti sedež

Saint Vincent in Grenadine²

Venezuela

Vanuatu²

Samoa

2. POSEBNE UPRAVNE REGIJE LJUDSKE REPUBLIKE KITAJSKE

SAR Hong Kong³

SAR Macau⁴

-
- ¹ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike biometričnih potnih listov, ki jih je izdala Ukrajina v skladu s standardi Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO).
- ² Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja od dne začetka veljavnosti sporazuma o izvzetju iz vizumske obveznosti, sklenjenega z Evropsko unijo.
- ³ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike potnih listov „Special Administrative Region Hong Kong“.
- ⁴ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike potnih listov „Regiao Administrativa Especial de Macau“.

3. BRITANSKI DRŽAVLJANI, KI NISO DRŽAVLJANI ZDRUŽENEGA KRALJESTVA
VELIKA BRITANIJA IN SEVERNA IRSKA ZA NAMENE PRAVA UNIJE

britanski državljani (čezmorski) (British nationals (Overseas))

državljani britanskih čezmorskih ozemelj (British overseas territories citizens)

britanski čezmorski državljani (British overseas citizens)

britanske zaščitene osebe (British protected persons)

britanske osebe (British subjects)

4. ENTITETE IN OZEMLJA, KI JIH NAJMANJ ENA DRŽAVA ČLANICA NE
PRIZNAVA KOT DRŽAVE

Tajvan¹

¹ Izvzetje iz vizumske obveznosti se uporablja le za imetnike potnih listov, ki jih je izdal Tajvan in ki vsebujejo številko osebne izkaznice.

PRILOGA III

Razveljavljena uredba s seznamom naknadnih sprememb

Uredba Sveta (ES) št. 539/2001
(UL L 81, 21.3.2001, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 2414/2001
(UL L 327, 12.12.2001, str. 1)

Uredba Sveta (ES) št. 453/2003
(UL L 69, 13.3.2003, str. 10)

Akt o pristopu iz leta 2003, Priloga II, točka 18(B)
Uredba Sveta (ES) št. 851/2005
(UL L 141, 4.6.2005, str. 3)

Uredba Sveta (ES) št. 1791/2006
(UL L 363, 20.12.2006, str. 1)

Zgolj enajsta alineja člena 1(1)
kar zadeva Uredbo (ES)
št. 539/2001, in točka 11(B)(3)
Priloge

Uredba Sveta (ES) št. 1932/2006
(UL L 405, 30.12.2006, str. 23)

Uredba Sveta (ES) št. 1244/2009
(UL L 336, 18.12.2009, str. 1)

Uredba (EU) št. 1091/2010
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 329, 14.12.2010, str. 1)

Uredba (EU) št. 1211/2010
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 339, 22.12.2010, str. 6)

Uredba Sveta (EU) št. 517/2013
(UL L 158, 10.6.2013, str. 1)

Zgolj četrta alineja člena 1(1)(k)
in točka 13(B)(2) Priloge

Uredba (EU) št. 610/2013
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 182, 29.6.2013, str. 1)

Zgolj člen 4

Uredba (EU) št. 1289/2013
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 347, 20.12.2013, str. 74)

Uredba (EU) št. 259/2014
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 105, 8.4.2014, str. 9)

Uredba (EU) št. 509/2014
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 149, 20.5.2014, str. 67)

Uredba (EU) 2017/371
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 61, 8.3.2017, str. 1)

Uredba (EU) 2017/372
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 61, 8.3.2017, str. 7)

Uredba (EU) 2017/850
Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 133, 22.5.2017, str. 1)

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 539/2001	Ta uredba
Člen -1	Člen 1
Člen 1(1), prvi pododstavek	Člen 3(1)
Člen 1(1), drugi pododstavek	Člen 3(2)
Člen 1(2), prvi pododstavek	Člen 4(1)
Člen 1(2), drugi pododstavek, uvodno besedilo	Člen 4(2), uvodno besedilo
Člen 1(2), drugi pododstavek, prva alineja	Člen 4(2)(a)
Člen 1(2), drugi pododstavek, druga alineja	Člen 4(2)(b)
Člen 1(2), drugi pododstavek, tretja alineja	Člen 4(2)(c)
Člen 1(3)	Člen 5
Člen 1(4)	Člen 7
Člen 1a(1) in (2)	Člen 8(1) in (2)
Člen 1a(2a)	Člen 8(3)
Člen 1a(2b)	Člen 8(4)
Člen 1a(3)	Člen 8(5)
Člen 1a(4)	Člen 8(6)
Člen 1a(5)	Člen 8(7)
Člen 1a(6)	Člen 8(8)
Člen 1b	Člen 9(1)
Člen 1c	Člen 9(2)
Člen 2	Člen 2

Uredba (ES) št. 539/2001	Ta uredba
Člen 4	Člen 6
Člen 4a	Člen 11
Člen 4b(1) in (2)	Člen 10(1) in (2)
Člen 4b(2a)	Člen 10(3)
Člen 4b(3)	Člen 10(4)
Člen 4b(3a)	Člen 10(5)
Člen 4b(4)	Člen 10(6)
Člen 4b(5)	Člen 10(7)
Člen 4b(6)	Člen 10(8)
Člen 5	Člen 12
Člen 6	Člen 13
Člen 7	Člen 14
Člen 8	Člen 15
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
–	Priloga III
–	Priloga IV